

Adlerklippe

Fra Hahndorfs Försterbergstraße drejer jeg mod syd gennem villakvarteret og ind i skoven Wartehai ad en sti og en grusvej ned mod Klostergut GrauhoF fra o. 1700. Ved landevejen er folk i gang med at spærre indkørslen til grusvejen af med røde bånd, og da jeg går forbi slotsparken er der ved at blive gjort klar til friluftskoncert, så der ventes nok rykind. Jeg passerer den store barokkirke, drejer rundt om den gamle kirkegård og går op til skoven. Lidt senere kommer jeg ind i Goslar, passerer Asklepiosklinikken og så er det gennem forstaden Jürgenohl og gennem en lille lund, hvorefter jeg krydser vej/bane nordøst for Breites Tor.

Nu er det tid til en byrundtur, først omkring Markt med de mange smukke bygninger, dernæst med »Goslarer Bimmelbahn«, som kører en fin tur på 6 km gennem byen, og endelig afsluttes med klokkespil og figurer på hotel Kaiserworth, som nu hedder »Henry's«.

Jeg genoptager vandringen på E6 og går gennem et lille anlæg ved åen Gose og så op ad Schützenallee. På den store plads er der ved at blive gjort klar til Harzens største skyttefest næste weekend. Jeg fortsætter forbi det gl. ertsknuseværk, og så dukker andreaskorset op igen. Ved broen over Gelmke drejer jeg tv ad den asfalterede cyklesti, som går til hovedvejen B498 lige syd for »Oker-taler Mineralbrunnen«. Her går en sti op på skrænten, derefter ned om hotel Waldhaus, og igen ind i skoven ved Düsteres Tal. Stien går stejlt opad til Adlerklippen, der er forsynet med gangbroer og gelændere. Stien er hugget ind i klipperne, og dele af ruten minder mere om klatring end om vandring. Under mig bruser den tæmmede Oker, der også er fyldt med sten, så der er nok at se på.

Resten af turen foregår mest på en smal sti på skrænten bag autoværnet. Undervejs passerer jeg Uhuklippe, hvor nogle bjergklatrere er ved at pakke deres grej. Ved dæmningen Unteres Talsperre skulle jeg have været vest om Oker, men der er ingen afmærkning og det er ved at blive sent, så jeg fortsætter bag autoværnet forbi det 70 m høje vandfald, som blev konstrueret i 1863, og hen til p-pladsen.

E6 ns, etape 16:

- km: 263,0-280,2
- Hahndorf
- GrauhoF
- Jürgenohl
- Goslar
- Romkerhalle
- 2011-06-17

højdeprofil:

- ele: 230-350 m
- ^/v: 385/205 m

Goslar

Stien på Adlerklippe

Vandgang

Ved den p-plads, som ligger lige over for vandkraftværket, er der adgang til »Wildwasserstrecke Oker«. Den 2 km lange strækning nordpå kan bruges når værket er i drift, og der er allerede et par kajakker, der tumler rundt i bruset. Jeg kan godt blive våd uden en kajak. Igen skulle der være en rute på den vestlige skrænt gennem Großen Birkenal, men heller ikke her kan jeg se nogen afmærkninger, så jeg fortsætter ad fortovet ved vejen langs Okerstausee til Okertalsperre. Med sine 70 m højde og 260 m længde holder den store dæmning styr på en sø med 47 mio. kubikmeter vand. Jeg fortsætter langs den inddæmmede sø og går over broen mod øst

Lige efter broen skulle der være en sti sydpå, men ved søvejen peger fjernvandrevejsskiltets pil mod øst. Ved næste vej er der ingen markering, men iflg. Kompass-kortet skal stien være der, så jeg følger et svagt aftegnet spor og klatrer op ad skrænten. Her møder jeg en fjernvandrevejs-

tavle ved en opkørt skovvej, som jeg følger op til et plateau på Dietrichsberg. Her fortsætter jeg sydpå ad bjergkammen. Efter to km hvor jeg savner et par røjsere og en buskrydder, kommer jeg endelig ud på en grusvej og snart efter fremgår det af skiltene, at jeg har brugt en genvej ad et brandbælte kaldet »Ewigkeits-schneise«. Navnet må hentyde til vandrehastigheden.

Så er der igen fart på ad de gode grusveje, hvor jeg på den østgående strækning bliver vist th ned ad en stejl og stenet kabelføringsvej. Det er begyndt at regne, så jeg håber at de 20.000 Volt under mig er godt isolerede.

I Altenau runder jeg torvet, går op ad trappen, runder kirken og fortsætter sydpå til forstaden Rose. Nu har det efterhånden regnet et par timer, så jeg vælger at stoppe for i dag; der er heldigvis tørt tøj i bilen.

E6 ns, etape 17:

- km: 280,2-291,7
- Romkerhalle
- Okertalsperre
- Altenau
- 2011-06-19

højdeprofil:

- ele: 350-530 m
- ^/v: 535/350 m

Oker

Brandbæltet

På bjergkammen

Jeg er lige gået ind på Roseweg, da et andreakors viser ind til en sti, der dog mødes med vejen igen på hjørnet ved Grabenhaus Rose. Her krydser jeg Dammgraben, en kanal fra 1600-tallet, der forsynede gruberne i Clausthal og Zellerfeld med vandenergi til pumpemaskiner. For at regulere vandet blev der anlagt 65 store damme, og det 47 km lange kanalsystem blev efterhånden udbygget til at hente vand helt fra Brockens vestside, hvor det regner mest. Det enestående anlæg blev i 2010 optaget på UNESCO-listen. I dag bruges vandenergien til el-turbiner.

Her krydser jeg også »Harzer Hexenstieg«, den lange vandrerute tværs gennem Harzen fra Osterode til Thale, og her går jeg ind i Nationalpark Harz, som blev oprettet i 1994, og i 2006 fusionerede med Nationalpark Hochharz, som blev oprettet umiddelbart før den tyske genforening for at beskytte Brocken-området.

Så går det ellers stejlt opad til Stieglitzecke, som med 800 m er højeste punkt på Harz-Hochstraße, B242. Hvor vandrestien går sydpå er der et madpakkehus, der giver læ for den stille regn. Da regnen hører op er sigtbarheden stadig lav pga. de lavthængende skyer, men jeg fortsætter henad bjergkammen »Auf dem Acker«. Træerne har det ikke så godt. Flere steder er der store områder med lyng, men det varer nu ikke længe før der igen er gran og fyr overalt.

Ved næste kryds nær Verlorene Ecke overvejer jeg at tage omvejen ad »Hans-künnenburg«, som er både værtshus og klippeformation, hvor der skulle være en fin udsigt, men vejret er ikke til det, så jeg vælger at følge E6-skiltet, der peger mod den asfalterede skovvej ned gennem Schmelztal til Sieber. Et stykke følges jeg med en rislende å, som lidt senere løber sammen med åen Goldenke.

En fin tur, hvor der bortset fra stierne ved Roseweg for en gangs skyld er overensstemmelse mellem kort og afmærkning.

E6 ns, etape 18:

- km: 291,7-306,3
- Altenau
- Stieglitzecke
- Sieber
- 2011-06-21
-
- højdeprofil:
- ele: 530-350 m
- ^/v: 835/350 m

Dammgraben

Acker

Store knolde

Vejret er meget fint til vandring, ikke for varmt, men tørt og en let brise. Jeg drejer om hjørnet ved kirken og krydser broen over Sieber. Her er både Kurhaus og hen ad Untere Sieberpromenade alskens fornøjelser for turisterne: kiosk, Kneippbecken, Lehrpfad, baner til boule, boldspil og bordtennis, legepladser, etc.

Jeg drejer ind ad Tiefenbeek og op gennem dalen. Lidt senere viser et andreakors th, og så er det ellers op gennem slugten Gatzmantal ad en stejl skovsti, der sparer mig for nogle serpentinløkker; om den så sparer tid er en anden sag. Mod nord er der glimtvis en flot udsigt, hvor jeg bl.a. kan se Hanskühnenburgs profil bryde den lige bjergkam. Ved Matthias-Schmidt-Hütte holder jeg en pustepause, og så går det i et noget andet tempo henad de fine grusveje.

Det sidste stykke vej op til Großer Knollen, 687 m, er ret stejlt, og foran mig aser et vogntog op ad bakkerne: to traktorer spændt foran en vogn med et ordentligt læs brænde. Der skal noget motorkraft til de stejle veje. Oppe på toppen er der udsigtstårn og et værtshus med panoramavinduer mod syd.

På vejen ned er der igen en stejl sti, men så bliver grusvejene mere manerlige, selv om det stadig går nedad. Afmærkningen er ikke helt i orden, så efter konference med kortet, som dog ikke er helt tydeligt ved motortrafikvejen, vælger jeg stien ned mod byen. Meget belejligt fortsætter den i en fodgængertunnel under vejen, rundt om en forladt bygning, over Oderbroen, og så er jeg inde på Barbis' travle hovedgade. Her passerer jeg det uanselige trinbræt og forberedelserne til årets skyttefest, før jeg stopper for i dag ved Silkeroder Strasse, hvor ruten drejer mod sydvest.

E6 ns, etape 19:

- km: 306,3-321,4
- Sieber
- Großer Knollen
- Barbis
- 2011-06-22
-
- højdeprofil:
- ele: 350-270 m
- ^/v: 670/260 m

Gatzmantal

På slæb